

**Chương 550: Thảm Hoạ Cổng (72) - Ý Tưởng Của
Olivia Lanze
(Số từ: 3571)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:58 AM 09/09/2023

—Delphine Izandra.

Mặc dù chúng tôi không thân thiết nhưng Delphine là bạn cùng lớp.

Kể từ nhiệm vụ của chúng tôi trên đảo hoang, cô ấy đã thể hiện lòng tốt với tôi.

Cô ấy có ý định sống đến cuối cùng, một trong những Nữ chính trung tâm ban đầu.

Tuy nhiên, cô đã gặp một cái chết đột ngột, vô nghĩa.

Bây giờ Ludwig không thể chiến đấu, có khả năng cao là anh ấy sẽ không tham gia vào các trận chiến nữa.

Nếu vì những trường hợp này mà Ludwig - người đã định sẵn là chết - vẫn sống sót, mặc dù bị loại khỏi cuộc chiến, thì đó có phải là một kết quả tích cực không?

Vì tôi đảm nhận vai Ludwig, anh ấy không có quyền sống sao?

Tôi không thể đoán trước được sự vắng mặt của Ludwig sẽ ảnh hưởng như thế nào, hoặc nếu tình hình hiện tại, anh ấy sẽ bị loại khỏi cuộc chiến.

Có lẽ anh ấy vẫn sẽ cố gắng chiến đấu.

Tuy nhiên, nếu vậy, khả năng Ludwig chết là rất lớn.

Cố gắng chiến đấu bằng tay trái khi đã mất tay phải, sẽ là liều lĩnh.

Tôi hy vọng anh ấy không nuôi dưỡng những tưởng tượng như vậy, nhưng tôi không thể lường trước được thực tế sẽ diễn ra như thế nào.

Khi nhận được tin tức chói tai về Royal Class, tôi không thể giữ nó cho riêng mình.

—Harriet, Liana và Charlotte – khuôn mặt của họ không thể tránh khỏi rơi xuống khi nghe về tình trạng của Royal Class.

Tin tức về cái chết của Delphine và vết thương của Ludwig khiến Charlotte rơi nước mắt.

Đối với cô, họ là bạn cùng Class B. Cô không thể tránh xa số phận của họ.

Harriet cố gắng kiềm chế cảm xúc của mình, còn Liana thì không nói nên lời.

Nhưng chúng tôi không thể chìm đắm trong đau khổ.

Chúng tôi phải tiếp tục, có quá nhiều thứ đang bị đe dọa để đứng yên.

Chúng tôi đã phải cố nén nước mắt.

Tôi đã nỗ lực có ý thức để không nghĩ cũng như không nói về những sự kiện xung quanh Royal Class.

Mặc dù chúng tôi không hứa hẹn rõ ràng, nhưng không ai trong chúng tôi đề cập đến chủ đề này.

Các lực lượng đồng minh sẽ trú đông ở Serandia.

Mặc dù chúng tôi có thể giải quyết vấn đề khí hậu, khả năng của Liana khiến trái tim cô ấy căng thẳng sau mỗi lần sử dụng.

Việc quân Đồng minh trải qua mùa đông ở Serandia là điều có thể chấp nhận được.

Không chỉ thời tiết, họ cần thời gian để tập hợp lại và tái cấu trúc sau trận chiến kéo dài.

Một mùa thay đổi sẽ không xóa được nỗi đau mất mát, nhưng chúng tôi hy vọng sẽ kiên trì.

"Hiện tại, các lực lượng đồng minh sẽ không hoạt động, vì vậy chúng ta cũng vậy."

Mùa đông đang đến với chúng tôi, và nếu các lực lượng đồng minh không có động tĩnh gì, chúng tôi cũng không có lý do gì để hành động.

Nghe có vẻ nghịch lý, nhưng ngay cả trong chiến tranh, vẫn có những khoảng thời gian nghỉ ngơi.

Trong thời gian này, các lực lượng đồng minh sẽ tổ chức lại, tăng cường sức mạnh cho Titan và làm việc để dập tắt cú sốc, nỗi sợ hãi và đau buồn do vô số thương vong.

"Thưa Bệ hạ, chúng ta không cần một chiến lược chống lại Titan sao?"

"Một chiến lược?"

"Đúng vậy."

Antirianus đặt câu hỏi.

"Chỉ có Chúa tể của Tuesday mới trực tiếp quan sát được Titan. Nhưng theo những gì tôi được biết, nó to như một ngọn núi và có khả năng nghiền nát hàng trăm con quái vật chỉ trong một sai chân. Không có nguy cơ nó có thể quay về phía chúng ta sao?"

"Đầu tiên, họ thậm chí còn không biết vị trí của chúng ta. Và ngay cả khi họ biết, liệu Titan có thực sự vượt đại dương và đến được với chúng ta không?"

Tôi không chắc liệu Titan có khả năng vượt đại dương hay không, nhưng có khả năng là không thể.

"Nhưng không phải mọi tình huống đều có kịch bản 'nếu như' sao?"

"Hừm..."

Mặc dù chúng tôi đang hỗ trợ liên minh, nhưng thực tế là chúng tôi đang ở trong thời điểm không chắc chắn, nơi chiến tranh có thể nổ ra bất cứ lúc nào.

Hãy tưởng tượng tôi, phải đối mặt với một Titan.

Chiến đấu với một con Golem to như một ngọn núi.

Chính ý nghĩ đó đã tràn ngập, khiến tôi cảm thấy mình thật tầm thường.

Nó làm tôi nhớ đến một trò chơi tương tự mà tôi đã từng chơi.

"Tôi nghĩ sẽ không phải là ý kiến tồi nếu chúng ta có một vũ khí tương đương với Titan..." Antirianus gợi ý.

Trước câu nói của ông, tôi thở dài.

Tôi hiểu tại sao ông ấy có thể đề nghị một điều như vậy.

"Ông không chỉ đơn thuần muốn một cái gì đó giống như một Titan, phải không?" Tôi thắc mắc.

"Chà, thật hấp dẫn phải không? Một con Golem khổng lồ chưa từng tồn tại trên thế giới này trước đây," Antirianus lập luận.

Không thể tin được.

Nhìn thấy vẻ mặt của ông ta, giống như một đứa trẻ bị bắt quả tang, có cảm giác như Antirianus đã tiết lộ một nỗi ám ảnh sâu kín.

Đây có phải là một trò đùa nào đó không?

Làm sao vị trưởng lão này có thể nói về những điều như vậy, như thể ông ta là một đứa trẻ bị mê hoặc bởi một món đồ chơi?

Người lớn tuổi thường có dã tâm bên trong sao?

Tôi đã có những nghi ngờ của mình, nhưng có lẽ chúng đều có cơ sở.

"Harriet, chúng ta có thể chế tạo thứ gì đó giống như Titan không?" tôi hỏi.

"Nếu chúng ta có bản thiết kế và vật liệu, chúng ta có thể xây dựng bất cứ thứ gì. Nhưng chúng ta không có bản thiết kế cũng như vật liệu," cô trả lời một cách thực dụng.

"Thế còn việc sử dụng các bộ phận của Titan hiện có thì sao..." Antirianus gợi ý.

"Im lặng đi ông già. Ta không có ý định tạo ra hay đánh cắp bất cứ thứ gì như Titan," tôi vặn lại.

"Thật đáng thất vọng..." Antirianus dường như thực sự thất vọng trước phản ứng của tôi.

"Nếu bốc đồng giành quyền kiểm soát một Titan và xúi giục hỗn loạn, ta đảm bảo rằng ông sẽ có được trải nghiệm đầu tiên về việc bị cắt cổ bởi một Thánh kiếm. Đừng nói những điều vô nghĩa nữa."

Bất chấp lời cảnh báo nghiêm khắc của tôi, Antirianus cười khúc khích và gật đầu.

Bạn không bao giờ có thể chắc chắn về bước đi tiếp theo của ông ta; không thể cảm thấy hoàn toàn thoải mái xung quanh Antirianus.

"Nhưng thưa Bệ hạ, đề xuất của Antirianus rằng chúng ta cần một chiến lược chống lại Titan có vẻ hợp lý," Sarkegaar, người cuối cùng đã quay trở lại Edina, xen vào vì nhận xét vô nghĩa của Antirianus.

"Tại sao chúng ta phải đấu tranh với một thứ như vậy? Đó là những con quái vật không có trí óc lao về phía những thực thể như thế. Chúng ta có trí tuệ; chúng ta có thể suy luận. Nếu một Titan cản đường chúng ta, chúng ta nên chạy trốn chứ không nên giao chiến với nó."

"Điều gì sẽ xảy ra nếu một Titan tìm cách vượt biển và đến với chúng ta? Chúng ta không thể bỏ đất nước của mình."
(Olivia)

"Tại sao em lặp lại ý kiến đó, Olivia!"

"Không, em có nhầm không? Em đúng, phải không?"

Cuối cùng, ngay cả Olivia cũng phải thở dài thườn thượt với vô số mối bận tâm.

Mặc dù chúng tôi đã dự đoán xung đột tiềm tàng với Đế chế, nhưng tại sao mọi người lại chấp nhận nó như một điều chắc chắn tuyệt đối?

Nhưng vẫn...

Chuyện gì xảy ra nếu?

Hãy tưởng tượng một cuộc chiến nổ ra và vấn đề về thời gian huy động đã được giải quyết.

Một Titan băng qua lục địa và tấn công Edina.

Sau đó thì sao?

Một Titan sẽ có khả năng phòng thủ đáng gờm như vũ khí tấn công của nó, phải không?

Không ai trong chúng tôi ở đây, kể cả tôi, có thể đồn hạ một ngọn núi.

Liệu chúng tôi có phải xóa sổ nó bằng một thiên thạch?

Suy nghĩ của tôi bắt đầu phù hợp với sự cần thiết của một chiến lược chống lại Titan.

"...Giả sử chúng ta không thể sử dụng [dịch chuyển tức thời] trong không gian, thì một Titan cũng sẽ không thể tiếp cận chúng ta."

Người đưa ra câu trả lời không phải là tôi, mà là Charlotte.

"...Hả? Sao nó không đến được?"

"Tôi chưa tận mắt chứng kiến, nhưng Titan rất khổng lồ, đúng không?"

"Vâng, không thể tin được."

"Liệu một sinh vật to lớn như vậy có thể thực sự đi qua biển một cách thỏa đáng không? Sẽ thật may mắn nếu nó không bị dòng nước cuốn trôi và vỡ nát. Biển không thể coi thường."

"...Là vậy sao?"

"Vâng, chúng ta có Người cá trong liên minh của chúng ta."

"Người cá có liên quan gì đến Titan?"

"Người cá có thể điều khiển các dòng hải lưu."

"Thật sao? Anh không biết."

"...Anh không biết à?"

Sự thật mà nói, tôi đã không nghe nói về điều này trước đây.

Charlotte dường như thực sự ngạc nhiên trước sự thiếu hiểu biết của tôi.

"Hành trình của chúng ta từ Edina đến Cảng Mokna suôn sẻ cho đến nay phần lớn là nhờ có những Người cá. Họ không thể kiểm soát thời tiết, nhưng họ đã hỗ trợ chúng ta bằng cách điều khiển các dòng hải lưu."

Tương tác của tôi với Người cá là rất ít, và tôi đã cho rằng họ chỉ hỗ trợ chúng tôi câu cá. Rõ ràng là tôi đã nhầm.

Charlotte, do vị trí của cô ấy trong việc quản lý Edina, nên được biết thông tin mà tôi không biết. Những con quỷ công nhận cô ấy là Ma vương, dành cho cô ấy sự tôn trọng và tiếp cận giống như tôi.

Các Người cá không chỉ bắt mắt, sở hữu những khả năng giống như ma thuật tương tự như Succubi. Ấn tượng. Tôi đã lựa chọn một cách khôn ngoan trong việc liên kết với họ.

Tuy nhiên, điều đáng lo ngại là tôi đã không biết về thông tin quan trọng như vậy.

"Trong mọi trường hợp, nếu Titan cố gắng vượt biển và tấn công chúng ta, người cá sẽ khuất phục nó. Rất có thể

ngay từ đầu nó sẽ không thể sử dụng [dịch chuyển tức thời].”

Antirianus đã đùa giỡn với ý tưởng bắt một Titan. Tiết lộ mới dường như làm giảm bớt những lo lắng của ông ấy, Sarkegaar và Olivia.

"Hãy chuẩn bị cho sự ra đi của lực lượng đồng minh. Chúng ta vẫn cần lên kế hoạch cho tình trạng thiếu lương thực có thể xảy ra, mặc dù nó vẫn chưa xảy ra..."

Quản lý nguồn cung cấp thực phẩm cho các lực lượng đồng minh lớn trong một thời gian dài có thể gây ra vấn đề. Nếu họ gặp phải vấn đề như vậy, khả năng trợ giúp của chúng tôi vẫn chưa chắc chắn.

Trong khi lực lượng đồng minh chuẩn bị, chúng tôi cũng phải tận dụng thời gian.

"Reinhardt, chúng ta cũng phải tăng cường lực lượng."

"Ý cô là củng cố hàng ngũ của chúng ta?"

Olivia đặt câu hỏi.

"Đó là về bổ sung hơn là củng cố. Chúng ta đã sử dụng nhiều Death Knight trong chiến dịch Serandia."

Death Knight. Những thực thể hùng mạnh được triệu tập bởi Olivia, người có thể xử lý [sức mạnh thần thánh] của

Kier, đã đóng một vai trò quan trọng trong cuộc tấn công phủ đầu của chúng tôi vào Serandia.

"Cô không thể triệu tập họ bất cứ lúc nào?"

"...Xin lỗi?"

Ồ.

Tôi đã không nhìn thấy vẻ mặt đó trên khuôn mặt của cô ấy trong một thời gian. Cô ấy trông thực sự bị xúc phạm.

"Tất nhiên, việc bổ sung các Death Knight là có thể. Chúng ta có thể triệu tập họ bất cứ lúc nào. Nhưng chất lượng của chủ thể mới là điều cốt yếu, phải không?"

"Chủ thể?"

"Chính xác. Death Knight được tạo ra từ Reinhardt sẽ mạnh hơn, hay một Death Knight được tạo ra từ một kẻ yếu đuối ở đó sẽ mạnh hơn?"

"...Chúng ta có thể dừng chuyện vô nghĩa này lại được không?"

"Cắt ngang cuộc rượt đuổi, kẻ yếu ớt đó thậm chí còn không phù hợp với một Death Knight. Có lẽ một bộ xương nhỏ bé, xanh xao, yếu ớt có thể thành hiện thực? Tuy nhiên, nó sẽ khá đáng yêu."

Harriet nheo mắt trước suy đoán kỳ lạ.

Một Death Knight được làm từ tôi. Một Death Knight làm từ Harriet. Tôi không thích ý nghĩ đó, nhưng kết quả sẽ rõ ràng.

"Một số thành viên của Giáo phái Ma thần đã chọn trở thành Death Knight trước khi chúng ta nắm quyền kiểm soát. Death Knight mà chúng ta đã thấy là từ những trường hợp đó."

"...Vâng, điều đó có vẻ hợp lý."

Khi chúng tôi hợp nhất các thành viên của Giáo phái Ma thần, một số Death Knight đã gia nhập hàng ngũ.

Việc kết hợp Giáo phái Ma thần vào Thánh Hội là một nhiệm vụ đầy sóng gió, với vô số phức tạp.

Những người sùng bái đã tham gia vào nhiều hành động đi ngược lại các chuẩn mực xã hội - những hành động ghê tởm và không thể tưởng tượng nổi.

Các chiến lược khác nhau đã được thực hiện để loại bỏ các vấn đề như vậy.

Trong quá trình đó, một số lượng đáng kể Death Knight đã bị tiêu diệt. Về ngoài đáng sợ của họ là một khía cạnh, nhưng những thói quen ngoan cố không thay đổi của họ, đã ăn sâu trong một thời gian dài tồn tại, đã chứng tỏ là một trở ngại bất di bất dịch.

"Những Death Knight mà tôi triệu hồi hoặc là vô hồn hoặc là đã chết."

Những thực thể này, theo mọi nghĩa của từ này, là Undead, mục đích duy nhất của chúng là tuân theo các mệnh lệnh nhất định.

Những Death Knight vẫn còn một chút ý thức đã bị loại bỏ, và những kẻ đã mất đi ý thức về bản thân, gần như trở nên máy móc, là những kẻ được Olivia triệu hồi.

—Death Knight - những sinh vật đáp lại sự quyến rũ của tham nhũng.

"Death Knight không tự nhiên mọc lên từ mặt đất. Tất nhiên, về mặt kỹ thuật, chúng có mọc lên từ mặt đất, nhưng một khi 10 trong số chúng được sử dụng ngày hôm nay, thế là xong. Chúng sẽ biến mất."

"Vậy chúng ta cần tiếp viện sao?"

"Chắc chắn rồi. Tốt hơn hết, chúng ta nên hướng tới việc tạo ra các Death Knight mạnh mẽ hơn."

Olivia khoanh tay và gật đầu xác nhận.

"Mặc dù có thể mạnh mẽ tạo ra các Death Knight bằng sức mạnh của Kier, nhưng sẽ rất thuận lợi nếu có điều kiện cơ sở tuyệt vời."

—Olivia.

Cô ấy bắt đầu nghe có vẻ giống một pháp sư hắc ám bất chính.

"Vì vậy, chúng ta cần nguyên liệu chất lượng?"

Cho dù đó là thuật ngữ thích hợp hay không, tôi không biết. Nhưng nếu nó không phải là nguyên liệu, nó có thể là gì?

Toàn bộ cuộc thảo luận mang một giọng điệu kỳ lạ khi một người cho rằng về cơ bản chúng tôi đang nói về xác chết.

"Cô không nghiêm túc suy nghĩ về việc sử dụng những người đã chết từ chiến dịch Serandia... để tạo ra Death Knight... phải không?"

Harriet nhìn chăm chăm vào Olivia với vẻ khiếp sợ.

Những người khác chia sẻ tình cảm của Harriet.

Ngay cả Antirianus, miệng há hốc vì kinh ngạc, dường như cũng lặp lại nỗi kinh hoàng của cả nhóm.

Thật là một ý nghĩ tài tình nhưng kinh hoàng! Sự tiết lộ khiến họ choáng váng và hoang mang.

Có rất nhiều thương vong, một số trong số họ là những cá nhân đặc biệt.

Rõ ràng là việc sử dụng xác chết của họ làm nguyên liệu có thể tạo ra những Death Knight đáng gờm.

Nhưng chẳng phải khái niệm đó vô cùng đáng lo ngại, bất kể hiệu quả tiềm ẩn của nó là gì?

"Chà, tôi đã xem xét nó, nhưng nó có vẻ hơi khó xảy ra."

Cô ấy thực sự đang xem xét nó, nếu nó khả thi...

"Đầu tiên, tiến hành một nghi lễ để tạo ra Death Knight trong một khu vực đầy áp lực lượng đồng minh là điều điên rồ. Ngoài ra, có khả năng họ sẽ không thể chôn cất tất cả những thi thể đó, vì vậy họ có thể sẽ chọn hỏa táng, phải không? Cô nghĩ sao? đảm nhận việc này không, cô Sarkegaar?"

Sarkegaar vẫn thản nhiên khi được giải quyết một cách trang trọng, dường như không hề bối rối.

Chờ một chút, Sarkegaar hiện tại không phải là tiểu thư sao?

Tại sao Olivia của tôi luôn phải vặn vẹo như vậy?

"Thật ra, hầu hết đều lựa chọn hỏa táng. Có một số trường hợp thi thể được gửi đến thủ đô để chôn cất, nhưng những trường hợp đó rất hiếm."

Khi nhận được xác nhận của Sarkegaar, Olivia gật đầu đồng ý.

"Làm sao tôi có thể hồi sinh tro bụi? Về mặt lý thuyết là có thể, nhưng kết quả sẽ yếu và không thể đoán trước. Bên

cạnh đó, quá mạo hiểm để thử một việc như vậy ở một nơi được bảo vệ nghiêm ngặt bởi cả lực lượng đồng minh và các Thánh hiệp sĩ."

"Đó là một điểm hợp lệ..."

Lời than khóc thương tiếc cho những người đã khuất vang vọng trong không khí, trong khi chính những người đã khuất lại trỗi dậy với tư cách là Death Knight?

Ai sẽ có khả năng - hoặc sẵn sàng - làm một việc như vậy?

Đề xuất này giống như đăng một lời mời công khai cho một vụ ám sát của chính mình.

Với thông lệ hỏa táng bắt buộc của đơn vị đồn trú của liên minh và số lượng binh lính tuyệt đối, ý tưởng tạo ra Death Knight là một canh bạc nguy hiểm.

Do đó, một hành động như vậy ở Serandia là điều không thể.

"Như vậy, em có nghĩ tới địa điểm cụ thể nào sao?"

Cô ấy có thể định lấy nguồn nguyên liệu cho một hành động tàn ác như vậy ở đâu, dù có khả thi hay không?

Trước câu hỏi của tôi, Olivia nở một nụ cười hiểu biết.

"Lăng mộ Hoàng gia."

Cái gì?

Tôi có nghe nhầm không?

"Nhiều Anh hùng chiến tranh và những nhân vật đáng chú ý yên nghỉ ở đó. Hãy đánh thức một vài người và sử dụng chúng cho mục đích tốt."

"Cái gì...?! Cô đang đề xuất cái quái gì thế hả?!"

Charlotte tái mặt, nhảy dựng lên trong sự hoài nghi hoàn toàn.

"Chà, ai lại muốn nuôi dưỡng những Hoàng tộc yếu ớt, kém hiệu quả hay những Công tước Hoàng gia chứ? Tôi đang nói về việc triệu tập những người hữu ích."

"Nhưng... điều đó... điều đó đơn giản là...!"

Mặt Charlotte càng tái đi, gợi ý quá rùng rợn để hiểu.

Điều này tương đương với...

Sau khi phản ánh...

Xúc phạm một đài tưởng niệm chiến tranh? Đó có phải là bản chất của câu chuyện?

Không đơn thuần là mạo phạm, mà là một thứ gì đó nham hiểm hơn...

Khi Charlotte quay cuồng vì sốc, Olivia thờ ơ nhún vai.

"Hãy nhìn xem, ngày tận thế của nhân loại đang cận kề. Các Anh hùng hay nhân vật vĩ đại có liên quan gì trong thời điểm như vậy? Họ nên xuất hiện khi được vẫy gọi. Họ

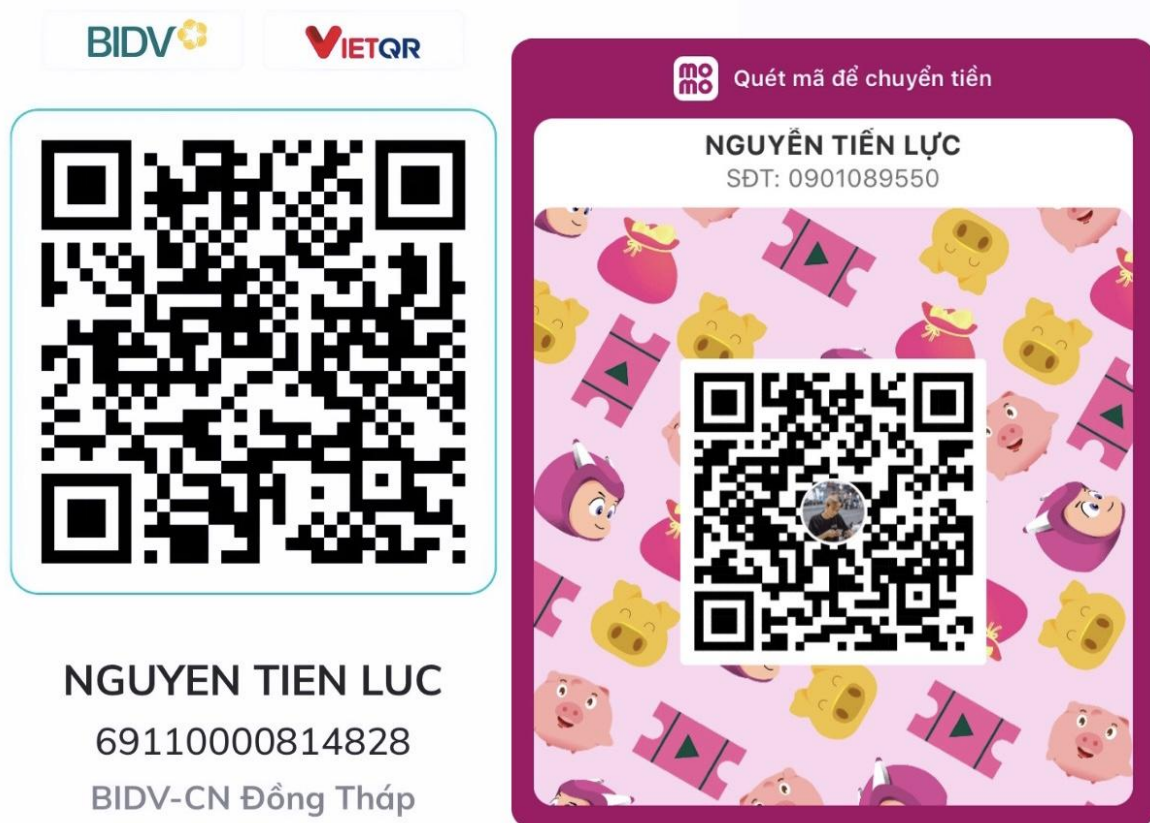
thậm chí có thể tìm thấy niềm vui trong đó. Còn nơi nào khác họ có thể đạt được vinh dự cứu nhân loại sau khi chết? Họ nên cảm ơn tôi."

"Người đàn bà này... thật điên rồ..."

Harriet lắc đầu khinh bỉ, ghê tởm trước lời đề nghị táo bạo.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading